

на потоците. Мириз на прясна трева изпълва въздуха. Гойни стада плъзват из горите. Агънцата играят около майките си, бляят, а златните им звънчета чуруликат като малки славейчета.

Та има ли място — похубаво от гората? Колко щедра е била природата, когато е награждавала гората! Но и как да не я награди? Толкова добрини е сторила гората на хората! В гората са се криели и на-

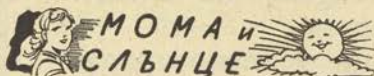
шите герои, бунтовници и хайдути.

А какъв ли ще бъде нашият живот, ако да нямаше гората?

Колко ли са нещастни хората, там, където няма гори? Капка дъжд не виждат те. Клечка дърво нямат. Гласа на пойните птички рядко чуват.

Гората е извор на човешкото благоденствие, радост и красота.

Славчо Ангелов

Рано подранила
малка Каранфила,

стадото извежда,
пее и нарежда:

— Грей ми, слънце ясно,
над поле прекрасно.

Грей ми, не преставай,
нивите дарявай

със дъждец и слънце
да порасне зрънце,

клас да наедрее,
жито да узрее,

та кога запряска
дъжд и сняг зимъска

весели, честити,
да сме всички сити.

Георги Хрусанов

Абониране за „Светулка“ продължава. Годишен абонамент 120 лева предплатени по пощенска чекова сметка 770.

Редактор Александър Спасов, ул. „Аспарух“ 64, телефон 2-39-22

Печатница „Гладстон“, ул. „Гладстон“ 56